

Öksüz Bir Şiirden Sızan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Nisan 2023

Ölüm makamında saklı hikâyenin sonu, başlığa atılan bir paraftan çok öte yalnızlığı giyinen şehir nasıl ki kul köle aşka ve işte infilak eden gece sükün eden düşlere mahal vermeden sessizliği kundaklayan bir kafiyeden sızan gözyaşı elbet ihbarı için için ağlayan o meddücezir ki kifayetsiz bir hüviyette kabul görsün diye şairin g/izi.

Öksüz bir şiirden sızan
Sözcükleri bulutlarla tokuşturan
Sınandıkça sabrı durduk yere
Göğe salıncak kuran
Kibirli bir yalnızlık.
Çökkün dizelerin
İçi geçmiş şehrin
Dayattığından çok öte
En çok bilinmezin kulu kölesi
Şelale duyguların kifayetsiz neşri
Elbet dalkavuk bir imgeye
Tebessüm ederken
Hicreti varlığını
Her fasılda başlayıp da
Ansızın sona eren.

Efemine gölgeler
Taburun kalabalığı
Gel gör ki ıssız bir varlığa
Şerh düşen o ön yargı
Hangi ara hizaya gelir ki ömür?

Dallanan budaklanan acılar
Gökte saklı teselli
Gözünden düşen bir kibirli düş gibi
Mıntıkası yerle yeksan
Aşka bedel biçen evrende saklı
Bitimsiz hezeyan.

Külfeti mi günün?

Günden güne eriyen bir buz dađı.
Sersem mevsimin yaşı gözleri
Oysaki baharın henüz başı.
Rahmetin yağdığı o dilemma
Yanlışların doğruları yok saydığı
Gaipten gelen coşkuya muhalif iken hüzün
Sessizliğe ömür biçen
Bitimsiz gürültünün.

Kanıtsız bir düşün rest çektiği
Gerçekler illa ki baş tacı
Hayal deyip de düşen yola
Rüzgârın savurduđu belli belirsiz o yaprak gibi
Ne düştüğü yerde kalan
Ne de ait olduđu dala geri dönen.

Ne sahipsiz ne kimsesiz
Derbeder bir mahlas ise
Kesişen gözlerinde keşişin
Deryalar aşan umut gibi
Hala kulu kölesi evrenin
Aşkın bitimsiz rahmeti
Andıkça aralıksız Rabbini
Yüređi d/ağlayan her acı
Elbet sabrıyla aşacaktır dağları.